

Lucy Stevenson Ewell
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Nicaragua.

Vanessa vinkede farvel til mami og gik ind i kirkebygningen. Nogle af hendes venner var her allerede. Hun elskede primaryaktiviteter.

Søster Fonseca var ved gøre et bord klar til at klippe-klistre. Der var bånd, snore i farver og

klistermærker. Vanessa var spændt på at finde ud af, hvad de skulle lave.

Efter bønnen, gav søster Fonseca nogle instrukser. »I dag skal vi lave gaveposer. I kan give dem til en, I holder af.« Hun gav hvert barn en brun papirpose.

Vanessa glædede sig til at komme i gang med at udsmykke den. Hun valgte et klistermærke med et gult hjerte og satte det foran på posen.

Dernæst foldede Vanessa et stykke papir for at lave et kort. »Du er Guds barn,« skrev hun. Hun tegnede en masse stjerner og hjerter på det.

Søster Lopez uddelte nogle cookies og cupcakes, som de kunne putte i deres poser. Vanessa lagde også kortet ned i den. Perfekt!

Snart kom mami for at hente hende. »Se!« Vanessa holdt sin pose op for at vise den til mami. »Det er meningen, vi skal give den til en særlig person.«

»Flot!« sagde mami. »Hvem vil du give den til?«

»Det ved jeg ikke,« sagde Vanessa. »Jeg vil gerne give den til en, der har brug for kærlighed.« Så fik Vanessa en idé. »Kan vi gå en tur for at finde en, jeg kan give den til?«

»Selvfølgelig,« sagde mami. »Lad os komme af sted!«

Vanessa holdt mami i hånden og bar sin pose fyldt med kærlighed i den anden hånd. De drejede ned ad en stille gade. *Måske der er nogen her, der har brug for kærlighed*, tænkte Vanessa.

Men mens de gik, mistede Vanessa lidt af gejsten. Der var ingen på gaden.

»Lad os prøve at gå denne vej.« Mami førte Vanessa ned ad en anden vej. Men igen var der ingen udenfor.

Vanessa sukede. »Hvad skal vi gøre?« spurgte hun.

»Hvorfor beder du ikke en bøn inde i dig selv?« sagde mami. »Bed vor himmelske Fader om at lede dig til en, du kan hjælpe.«

De drejede ned ad endnu en gade, og Vanessa bad en stille bøn. *Vor himmelske Fader, hjælp mig med at finde en, der har brug for kærlighed.*

Et par minutter senere så Vanessa en lille dreng, der gik på fortovet.

Vanessas ansigt lyste op i et smil. »Hej,« sagde hun til ham. »Jeg vil gerne give dig den her.« Vanessa rakte posen frem.

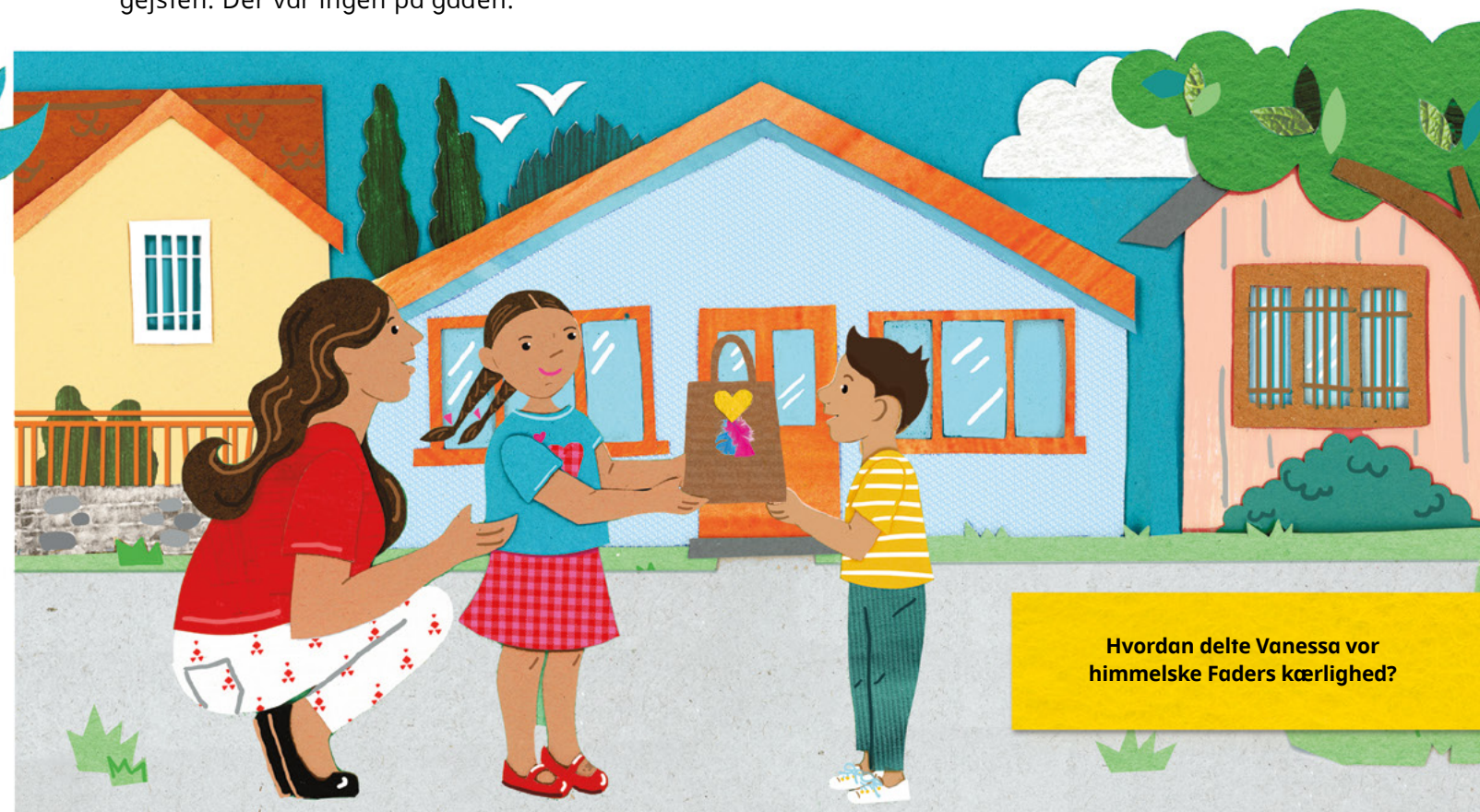
Først så drengen forvirret ud.

»Det er okay. Du kan tage imod den,« sagde mami venligt.

Langsomt rakte drengen ud og tog imod posen. Et stort smil bredte sig over hans ansigt.

»Jeg har lavet den til dig med en masse kærlighed,« sagde Vanessa.

Det gjorde Vanessa glad, da hun så drengen løbe hjem til sit hus. Hun vidste, at han var noget særligt for vor himmelske Fader. ●

ILLUSTRATIONER: VICKY SCOTT

Hvordan delte Vanessa vor himmelske Faders kærlighed?